

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 K 024016 20 Kž 18
Sarajevo, 04.02.2020. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Dodik mr. Božidarke kao predsjednice vijeća, Jasmine Begić i Mujanović Ismete kao članova vijeća, uz sudjelovanje Herić Senke kao zapisničara, u krivičnom predmetu osuđenog B.A., zbog krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 54. istog zakona, odlučujući žalbi osuđenog B.A., izjavljenoj protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 024016 20 Kv 12 od 17.01.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 04.02.2020. godine, donio je

R J E Š E N J E

Žalba osuđenog B.A., izjavljena protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 024016 20 Kv 12 od 17.01.2020. godine, odbija se kao neosnovana.

O b r a z l o Ź e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 024016 20 Kv 12 od 17.01.2020. godine, odbijena je kao neosnovana molba osuđenog B.A. od 14.10.2019. godine za zamjenu kazne zatvora radom za opće dobro na slobodi. Iz obrazloženja tog rješenja slijedi da se molba odnosi na kaznu zatvora izrečenu presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 024016 19 K 6 od 18.09.2019. godine, pravomoćnoj dana 14.10.2019. godine, a kojom je, pored optuženog H.A., i tada optuženi B.A. oglašen krivim za krivično djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. KZ FBiH, u vezi sa članom 54. istog zakona i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

Protiv ovog rješenja žalbu je izjavio osuđeni B.A. (u daljnjem tekstu: osuđeni), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači i udovolji njegovoj molbi za zamjenu kazne zatvora radom za opće dobro na slobodi ili da se ono ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Zamjenica glavnog federalnog tužitelja je podneskom broj T 09 0 KTŽ 0079215 20 5 od 28.01.2020. godine predložila da se žalba osuđenog odbije kao neosnovana.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda osuđenog, kao i po službenoj dužnosti u smislu člana 338. u vezi sa članom 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), pa je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi da je prvostepeni sud odbio kao neosnovanu molbu osuđenog za zamjenu kazne zatvora radom za opće dobro na slobodi, pozivajući se na odredbu člana 44. stav 1. KZ FBiH koja propisuje da, kada sud odmjeri i izrekne kaznu zatvora u trajanju do jedne godine može istovremeno odrediti da se izrečena kazna, uz pristanak optuženog, zamjeni radom za opće dobro na slobodi. Kako je prema stavu prvostepenog suda, u konkretnom slučaju sud osuđenom izrekao kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, a da istovremeno, uz njegov pristanak, tu kaznu nije zamjenio radom za opće dobro na slobodi, i kako KZ FBiH ne propisuje mogućnost naknadne zamjene kazne zatvora radom za opće dobro na slobodi, te imajući u vidu da je predmetna presuda postala pravomoćna, njegova molba je ocijenjena neosnovanom.

Osporavajući navedeno rješenje zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH, osuđeni u žalbi prigovara da prvostepeni sud nije pravilno primijenio odredbu člana 44. stav 1. KZ FBiH, kao ni odredbu člana 328. ZKP FBiH, a što je prema stavu iz žalbe, bilo od uticaja na pravilno i zakonito donošenje pobijanog rješenja. Međutim, odmah ovdje valja istaći da eventualna pogrešna primjena neke odredbe KZ FBiH, pa tako i odredbe člana 44. tog zakona, ne može predstavljati bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH, jer se time ukazuje na pogrešnu primjenu odredbe KZ FBiH, a ne na povredu neke odredbe procesnog zakona. Tvrdnja u žalbi da je nepravilno primijenjena odredba člana 44. stav 1. KZ FBiH, ukazuje na eventualnu povredu krivičnog zakona, a na koju povredu i ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, pa će očitovanje o tom prigovoru, biti izloženo nakon ocjene žalbenih prigovora izjavljenih zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka.

Nadalje, paušalnim se ukazuje žalbeni navod osuđenog da pri donošenju pobijanog rješenja, prvostepeni sud nije ulazio u meritum stvari, pa da njegova molba nije mogla biti odbijena kao neosnovana, već eventualno odbačena kao nedopuštena u smislu člana 327. ZKP FBiH, zbog čega smatra da je time povrijeđena odredba člana 328. istog zakona. Ovo najprije iz razloga što u žalbi nije argumentirano da li je i kako navodni propust da se postupi u skladu sa navedenom odredbom, bio ili mogao biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje pobijanog rješenja, što je uvjet da se neprimjenjivanje ili nepravilno primjenjivanje pojedine odredbe ZKP FBiH ocijeni kao bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH. Iz tog razloga ovaj sud, a u skladu sa članom 338. u vezi sa članom 321. ZKP FBiH, nije bio u prilici da ispita osnovanost ovog žalbenog navoda osuđenog.

Neosnovanim se ocjenjuju žalbeni navodi osuđenog da prvostepeni sud nije pravilno primijenio odredbu člana 44. stav 1. KZ FBiH, ističući da mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i da je on u svojoj molbi izrazio svoj pristanak da se ta kazna zamijeni radom za opće dobro na slobodi. Ovo stoga, što i po nalaženju ovog suda, navedenom odredbom nije predviđena naknadna mogućnost zamjene izrečene kazne zatvora do jedne godine radom za opće dobro na slobodi, kako je to pravilno zaključio i prvostepeni sud, već ta odredba propisuje mogućnost da sud (sudija pojedinac ili sudeće vijeće), kada odmjeri i izrekne kaznu zatvora u trajanju do jedne godine može istovremeno odrediti da se izrečena kazna, uz pristanak optuženog, zamjeni radom za opće dobro na slobodi. Stoga žalbeni navodi osuđenog da je on u smislu citirane odredbe izrazio svoj pristanak u molbi (nakon što je prvostepena presuda otpremljena strankama i postala pravomoćna), ne dovode u pitanje pravilnost pobijanog rješenja, niti je postupanjem na navedeni način, povrijeđen krivični zakon na štetu osuđenog.

Kako ne stoje razlozi zbog kojih se pobija prvostepeno rješenje, valjalo je žalbu osuđenog B.A. odbiti kao neosnovanu i odlučiti kao u izreci ovog rješenja, u smislu člana 337. stav 3. ZKP FBiH.

Zapisničar
Herić Senka, s.r.

Predsjednica vijeća
Dodik mr Božidarka, s.r.